

OP BEZOEK BIJ...

Marion L. Düpper

zelfstandig advocaat arbeidsrecht

bij advocatenkantoor DuuP

Locatie: Kasteel Moersbergen in Doorn

TEKST: JUDITH SCHOENMAKERS BEELD: LISELORE CHEVALIER

HAAR LUNCH EET ZIJ GEZETEN in de vensterbank van haar kamer, met uitzicht op de slotgracht. Een kasteelbewoner met spookachtige trekjes schuift de post onder de deur door. Nee, Marion Düpper wil nooit meer terug naar een modern, strak ingericht glazen flatgebouw. Totaal niet inspirerend.

Düpper is advocaat arbeidsrecht en in januari 2007, na een korte uitstap naar het bedrijfsleven, voor zichzelf begonnen. Haar kantoor DuuP is gevestigd in kasteel Moersbergen in Doorn, tien minuten rijden van haar woonplaats. Aan de antieke koffietafel in haar kantoor vertelt ze: "Mijn werkplek ligt midden in de bossen. Als ik 's ochtends uit mijn auto stap, ruik ik meteen de natuur en de verschillende seizoenen, heerlijk. Je hoort niks anders dan fluitende vogels, soms schiet een ree voor mijn neus weg tussen de bomen. In oktober is het eekhoortjestijd, dan zitten de beukenbomen langs de opritlaan er vol mee."

Met zelfstandige advocaten Aart Schotte en HJ van der Tak, Düpper was al met hen bevriend, zocht ze in 2006 een geschikte locatie voor haar praktijk. De heren, inmiddels ook aangeschoven voor een kop koffie, werkten vanuit huis en wilden graag naar een kantoorpand. Van der Tak vertelt over de lange zoektocht voor de drie in Moersbergen terecht kwamen. "We wilden een soort *working apart together*; alle drie onze

eigen praktijk voeren vanuit één locatie. Aart wilde een kantoorruimte in een bedrijfsverzamelgebouw met accountantsuitstraling aan de hoofdstraat. Hij had een soort tunnelvisie ontwikkeld voor zo'n plek. Maar die bleek moeilijk te vinden, bovendien was zoiets allerm minst gezellig. We hebben het hem gelukkig uit zijn hoofd kunnen praten. Via een vriend van mij hoorden we dat de bewoners van kasteel Moersbergen ruimtes verhuurden aan bedrijven. Dat was het! Dit is een unieke plek en ideaal: vlak bij elkaar en toch een aparte ruimte voor ieder van ons."

Düpper deelt haar kantoor op de benedenverdieping met Schotte en zijn secretaresse, door een glazen wand is ze van hen gescheiden. Van der Tak heeft zijn kantoor op de bovenverdieping. Naast de drie advocaten, bevinden zich in het kasteel verschillende andere bedrijven. Düpper: "Toen we hier voor het eerst kwamen, moesten we wel even door de puinhoop heen kijken, overal lag troep en speelgoed van de kinderen van de bewoners. De verhuurder en zijn broer wonen hier met hun echtgenotes, kinderen en kleinkinderen. Onze kantoren zijn tussen de woonruimtes gevestigd. Er komen dus niet alleen geregeld cliënten langs, maar ook cowboys en indianen. Het kasteel is groot en biedt ruimte aan ons allemaal; een leuke mix van wonen en werken. Ik ben blij dat we uiteindelijk hier terecht zijn gekomen. Ik hecht veel waarde aan mijn werkplek."

Troosteloze glazen puien

Voordat Düpper als zelfstandig advocaat aan de slag ging, werkte zij kort als bedrijfsjurist bij een zorgverzekeraar in Utrecht. Het was geen succes, slechts een paar maanden hield ze het er vol. Ook het kantoorpand was niet prettig. "Ramen konden we er niet zelf opendoen; er kwam helemaal geen frisse lucht binnen. Tijdens de lunch liep iedereen elke dag weer hetzelfde rondje om de vijver, langs de andere troosteloze glazen puien. Ik werd daar depressief van."

Nu werkt zij in de stilste plek van Utrecht, zegt ze. "Omringd door dieren en de natuur kunnen werken is voor mij een enorme luxe." Haar kantoor op Moersbergen is smaakvol en gezellig ingericht. Voor het raam, dat wel open kan, staat de computer op een houten bureau, in de hoek een luie stoel met een warm bontvel. De koffietafel met antieke stoelen deelt ze met Schotte, hier ontvangen ze cliënten voor een gesprek. Alleen een kristallen kroonluchter aan het plafond ontbreekt nog, vinden ze. Ook de wachtkamer in de hal is prachtig ingericht, net als de rest van het kasteel. Een kast vol oude, bruine apothekersflessen torent tegen de wand. De bovenverdieping, waar Van der Tak kantoor houdt, staat vol antiek: een houten hobbelpaard, schilderijen, muziekinstrumenten, oude boeken. De meeste spullen heeft de verhuurder, verwoed antiekverzamelaar, ingebracht.

Marion Düpper (42)

werkt sinds januari 2007 als zelfstandig advocaat arbeidsrecht. Daarvoor werkte zij als interimjurist en bedrijfsjurist bij onder andere een zorgverzekeraar. Düpper kreeg haar opleiding tot advocaat in 's Hertogenbosch bij Van Leeuwen/van der Eerden Advocaten, tegenwoordig Holla Poelman Van Leeuwen Advocaten. In 1994 rondde zij haar studie Nederlands recht af aan de Universiteit te Leiden, afstudeer richting civiel recht.

Rustig door de natuur

Kasteel Moersbergen werd gebouwd in de vijftiende eeuw, na ettelijke verbouwingen in de twee eeuwen erna kreeg het zijn huidige uiterlijk. Düpper: "Voor de glas-in-loodramen en de torenkamers vind ik prachtig. Het Utrechts Landschap, eigenaar van het kasteel en de bijbehorende 70 hectare grond, verpacht en onderhoudt het kasteel en de landerijen. Zo blijft alles mooi intact." Haar kantoor kijkt uit over de slotgracht die wordt bewoond door twee prachtige witte zwanen. In het midden bevindt zich een klein eiland dat door een houten bruggetje met het vaste land is verbonden. Een wandeling over het landgoed voert langs lanen, akkers, bos en weiden. Regelmatig zie je er grote groepen reeën, vossen, hazen en vleermuizen.

Maar een advocatenpraktijk voeren vanuit de bossen, kan dat wel? Volgens Aart Schotte heeft het alleen maar voordelen. "Het is hier rustig, goed bereikbaar en niet inbraakgevoelig. Voor klanten is het plezierig op bezoek te kunnen komen zonder per ongeluk iemand tegen het lijf te lopen." Düpper is het roerend met hem eens: "Het is hier heerlijk ontspannen werken. Bovendien maakt de natuur, zo heb ik gemerkt, gemotiveerde cliënten rustiger. Als arbeidsrechtadvocaat voer ik regelmatig zware onderhandelingen, bijvoorbeeld tijdens een ontslagprocedure. Om partijen nader tot elkaar te kunnen brengen, moeten eerst de woede en het verdriet van het ontslag zijn afgezwakt. Voor het onderhandelen over de afwikkeling begint, wandel ik vaak met mijn cliënten over het landgoed. De natuur leidt hen af en maakt hun gedachten rustiger. Ze komen weer een beetje bij zinnen, relativeren de situatie wat meer. Na zo'n intermezzo in de natuur gaat het onderhandelen soepeler en zijn we er meestal snel uit."

Het kasteel is heel duidelijk geen statussymbool, benadrukt Düpper. "Cliënten zijn op een positieve manier onder de indruk. Ik houd van het verrassingseffect en zeg meestal niet van te voren dat mijn kantoor in een kasteel is gehuisvest. Elke keer geniet ik weer van de verbaasde blikken als ze hier aanbellen."

Witte zwanen

Volgens Düpper heeft iedereen die in het kasteel werkt een band met de natuur en de dieren. "Een tijdlang zagen we hier veel ijsvogeltjes, dat gonsde door het kasteel, van kamer naar kamer. Ook het zwanenechtpaar heeft iedereen een poos beziggehouden. Het vrouwtje is vorig jaar overleden tijdens het leggen van een ei. Zwanen zijn normaal voor het leven bij elkaar, het mannetje heeft twee weken oorverdovend geschreeuwd. Al het leed kwam eruit, zo aandoenlijk. Gelukkig heeft hij nu

weer een nieuw vrouwtje. In de zomer zit ik regelmatig op het eiland in de zon te lunchen of even te bellen. Nee, je raakt hier niet gauw gestrest. Al zat er vorige zomer een ringslang onder de houten brug naar het eiland. Het was wel even schrikken toen hij onder mijn voeten wegschoot in de bosjes."

Steenkoude vingers

Düpper kan eigenlijk maar één nadeel noemen aan haar werkplek: de kou. "Het is bijna altijd koud in het kasteel, een dik vest en een extra sjaal hangen standaard in mijn kast. Er zijn dagen dat ik met steenkoude vingers achter mijn toetsenbord zit. Om het hier binnen goed warm te krijgen, moet je eerst geruime tijd goed stoken. De open haard in ons kantoor kan aan, maar daar word ik zo rozig van. De bejaarde broer van de pachter brengt ons elke dag hout, dozen vol twijgjes, takjes en stronken. Ook brengt hij de post rond. Hij klopt nooit aan, maar schuift het onder de deur door. Als een soort spook loopt hij door het kasteel; hij past precies in het plaatje. Dit is geen standaardkantoor, maar voor mij komt het heel dicht bij de ideale werkplek. Als ik met mijn lunch in de vensterbank van het kantoor zit te kijken hoe de zwanen in de vijver voorbijdrijven, denk ik vaak: wat is het leven toch goed." ■

